

Τα οικονομικά δεινά ευθύνονται για την «διαρροή εγκεφάλων» της Λιθουανίας

Στο οικογενειακό διαμέρισμα που χρονολογείται από την Σοβιετική εποχή, ο Robertas Yla ετοιμάζεται να πει αντίο. Η βαλίτσα του είναι γεμάτη με δώρα αλλά το κλίμα είναι βαρύ και στενόχωρο. Η μητέρα του προσπαθεί να μην κλάψει. Αυτή ήταν μια σύντομη επίσκεψη στην πατρίδα. Το σπίτι του αυτά τα δέκα τελευταία χρόνια, με τη γυναίκα του και τα παιδιά του, είναι στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας.

Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου ακόμη στη Λιθουανία, να δουλεύω για πενταροδεκάρες και να πρέπει να συντηρήσω με αυτά την οικογένειά μου. Φυσιολογικά θα πλήρωνα πολλά για πάνες και για τα πάντα, όλα τα μωρουδιακά και το φαγητό τους είναι τόσο ακριβά εκεί πέρα.

Το 2010 μετανάστευσαν 80 000 Λιθουανοί, αριθμός ρεκόρ. Το 2011 έφυγαν άλλοι 54 300 από τη χώρα. Ο αριθμός μπορεί να μην φαίνεται μεγάλος αλλά αντιστοιχεί στο 1,5 % του πληθυσμού, με το 60% όσων φεύγουν να είναι μεταξύ 15 και 34 χρονών. Η οικονομία της Λιθουανίας κινείται τόσο αργά όσο και τα παγωμένα νερά του ποταμού Neris στην πρωτεύουσα Βίλνιους. Το ΑΕγχΠ υπέστη ιλιγγιώδη συρρίκνωση της τάξης του 15% το 2009. Η ανεργία εκτινάχθηκε πάνω από το 17% πέρσι. Όμως, ο αισιόδοξος Πρωθυπουργός δηλώνει ότι υπάρχουν πλέον πολλά προγράμματα που προσελκύουν μορφωμένους Λιθουανούς πίσω στην πατρίδα. Για παράδειγμα, η Λιθουανική Λέσχη του Λονδίνου βοηθά πολλούς να επιστρέψουν στην αγορά εργασίας στη Λιθουανία, ανθρώπους που έχουν μια καλή εκπαίδευση, ικανοποιητική επαγγελματική πείρα από πολυεθνικές εταιρείες και οι οποίοι επιστρέφουν για να προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στην ανάπτυξη της Λιθουανίας.

Το ανεπίσημο γκάλοπ που πραγματοποιήσαμε σε ένα κοντινό καφέ έφερε στο φως αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις.

«Θέλω να κάνω κάτι μεγάλο αλλά δεν ξέρω πως θα γίνει εδώ πέρα.»

Κάποιοι άλλοι ήταν λιγότερο απαισιόδοξοι:

«Αγαπώ πολύ την πατρίδα μου και δεν πιστεύω ότι η ζωή στις άλλες χώρες είναι καλύτερη από τη ζωή στην Λιθουανία.»

Η μετανάστευση έχει τα θετικά της διότι αποκτά κανείς καλύτερα προσόντα και πολύτιμη διεθνή πείρα. Οι Λιθουανοί του εξωτερικού έστειλαν πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο δολάρια πίσω στη πατρίδα το 2010. Τα αρνητικά βέβαια δεν κρύβονται. Τα πιο πρόσφατα οικονομικά στοιχεία είναι στην πραγματικότητα μάλλον θετικά: οι προοπτικές της Λιθουανίας είναι πολλά υποσχόμενες. Η πλήρης ανάκαμψη βεβαίως θα πάρει πολύ χρόνο και ο Robertas και δεκάδες χιλιάδες από τους ευφυέστερους και πιο μορφωμένους συμπατριώτες του απλά δεν μπορούν να περιμένουν τόσο πολύ.